

KOMPAS

SBOROVÝ LIST CÍRKVE BRATRSKÉ V BRNĚ, KOUNICOVA 15

Ročník XXVI • prosinec • 2020

KALENDÁRIUM

ZPRÁVY ZE STARŠOVSTVA

FFDM 2020

ADVENT

PROGRAM NA PROSINEC 2020

2	Kalendárium	Josef Vávra
3	Sborová kronika	
3	Slovo staršího	Miroslav Křipač
5	Boží dům	Jiřina Packová
6	FFDM	Adéla Bischofová
9	Letopisy	Josef Vávra
10	Jak žít život hor...	Petr Kučera
14	Zprávy ze staršovstva	
15	Prosinec v našem sboru	staršovstvo

Fotografiemi a ilustracemi do tohoto čísla přispěli:
David Fajfr, Adéla Bischofová a webové stránky.

SBOR CÍRKVE BRATRSKÉ

Brno Kounicova 15;

kazatel:

Daniel Komrska

tel.: 777 004 861

kancelář sboru (Lydie Křipačová):
v úterý (17 až 19) – tel.: 530 342 302

<https://www.facebook.com/cirkev.bratska.kounicova>

Pobočka Diakonie:

Noemi Komrsková – tel.: 777 004 821

Kateřina Vávrová – tel.: 731 858 371

Kalendárium

1. 12. 1805 – v Brně zemřel zakladatel českého odborného pivovarnictví a sládek (staro)brněnského pivovaru František Ondřej Poupě.
2. 12. – Mezinárodní den boje za zrušení otroctví (připomíná se od roku 1984).
2. 12. 1805 – bitva tří císařů u Slavkova u Brna (Austerlitz) – Napoleon Bonaparte v ní porazil koaliční vojska rakouského císaře Františka I. a ruského cara Alexandra I. Diplomatickým výsledkem bitvy byla rakouská ztráta německých a italských držav a zánik Svaté říše římské – habsburští panovníci jsou pak nadále již „jen“ rakouskými císaři.
6. 12. 345/352 – zemřel biskup Mikuláš z Myry. ★
7. 12. 1965 – vydání deklarace „Dignitatis humanae“ v rámci jednání II. vatikánského koncilu o náboženské svobodě (podrobnosti viz Kompas 12/2019).
8. 12. 1965 – ukončení II. vatikánského koncilu (podrobnosti k tomuto koncilu viz Kompas 10/2019).
10. 12. – Den lidských práv (na památku přijetí Všeobecné deklarace lidských práv OSN v roce 1948).

► pokračování na straně 8

KOMPAS

Sborový list Sboru Církve bratrské Brno, Kounicova 15

Vychází vždy na začátku nového měsíce pro vnitrosborové účely. Uzávěrka příštího čísla 27. 12. 2020. Připravují: Lenka Broklová (broklova@volny.cz), Petr Raus (petr.raus@cb.cz), Josef Vávra (gou@email.cz), David Fajfr (david.fajfr@seznam.cz), copy Martin Kulíšek. Příspěvky možno posílat též na výše uvedené e-maily. Děkuje.

SBOROVÁ KRONIKA

prosinec 2020

Neříkej: Kde jsou ty staré dobré časy?

Takové otázky není moudré klást.

Prísloví 4,10 (B21)

KDY	KOMU	PROČ
3. 12.	sestře Jarmile Mikyskové z Brna	82 let
8. 12.	sestře Martě Kotrbaté z Brna	72 let
23. 12.	bratru Antonínu Zezulovi z Brna	75 let
25. 12.	sestře Martě Stypové z Brna	95 let

NAROZENÍ

- ♦ 3. listopadu se manželům **Aničce** a **Honzovi Rousové** narodil syn **Tomáš**
- a 4. listopadu manželům **Ingrid** a **Martinovi Kulískovým** syn **Eliáš**.

SLOVO STARŠÍHO

- ★ Já jsem Alfa i Omega, praví Pán Bůh, ten, který jest a který byl a který přichází, Všemohoucí. (Zj 1,8)

Letošní adventní doba je v mnohém jiná. Jedním ze znaků toho, co prožíváme, je velká míra nejistoty: vládní opatření přicházejí často nepředvídatelně a mění se tak rychle, že není snadné se na ně připravit. Někdy se dokonce stačí změnit ještě předtím, než začnou úředně platit. U některých opatření není jisté, zda dosta-

tečně zaberou, u jiných naopak není jasné, proč vůbec byla zavedena. I samotný průběh nemoci je nejistý – přesně nevíme, čím je ovlivněn v podstatě bezpříznakový průběh onemocnění u některých pacientů, oproti těžkým stavům s dosud nejistými následky, kterými si prošli i do té doby vcelku zdraví lidé?

Druhým charakterem tohoto období je touha mnohých prožít Vánoce jako dřív. Nebo alespoň lépe, než jiné svátky v období mimořádných opatření a nouzových stavů.

Vánoce jsou pro řadu lidí přece jen něco jiného. I vládní opatření, často ovlivněná i sofistikovanými průzkumy veřejných mínění, berou výjimečnost Vánoc jako samozřejmost a jsou připravována se zvláštním ohledem na ně.

A tak jsme napjatí mezi obavami a nejistotou na jedné straně a touhou po pokoji, radosti a společenství s blízkými, které jsou spojeny s Vánocemi. A do takovéto doby přichází Pán Bůh. Přichází jako ten, který je a který byl. Je samotným počátkem i koncem všeho. Všemohoucí.

Možná, že nejsme připraveni na vládní opatření, která přicházejí. Možná se nestíháme připravit na jejich rychlé změny. Možná nejsme připraveni na Vánoce, které by měly být jiné než v minulých letech. Jsme teď ale v době adventu, a proto bychom si mohli a měli položit trochu jinou otázku – jsme připraveni na příchod toho, který přichází i dnes do našich životů, plných nejistot a změn zaběhaných pořádků? Toho, který je Všemohoucí? A chceme být připraveni?

Přijdi

*zpívá prorok dávných staletí
že Beránek se blíží
zpívá v čase svátků radostných
i v čase smutných dní*

*tak Pane přijdi také k nám
navštív svůj pošpiněný chrám*

► *Mirek Křipač*

Boží dům

Milé sestry, bratři a přátelé,
jsme na sklonku roku 2020 a je před námi rok 2021. Jsme před rekonstrukcí naší modlitebny, Božího domu, který je pro většinu z nás druhým domovem. Zde jsme jako děti přijali Boží požehnání, prožili čas v besídce, dorostu, mládeži, křest, přijetí do sboru, svatbu, požehnání dětí, ale i poslední rozloučení s našimi blízkými.

Dary na chrám

1. kniha Paralipomenon, celá 29. kapitola, ilustruje správný postoj při dávání na práci pro Boží království. Chci zdůraznit verše 3, 5, 9 a 20.

Král David připravil pro dům svého Boha, co mohl – zlato, stříbro, měď, železo, dřevo, kámen, mramor, různé drahokamy. *A jelikož mám v domě svého Boha zalíbení, přidávám pro dům svého Boha i ze svého vlastního jmění.* Vyzývá izraelský lid: *Kdo by chtěl dnes něco ze svého dobrovolně obětovat pro Hospodina? Předáci rodů izraelských kmenů, velitelé nad tisíci a nad sty i královští úředníci přinášeli dobrovolné dary. Na dílo Božího domu odevzdali pět tisíc talentů zlata a deset tisíc darejků, deset tisíc talentů stříbra a osmáct tisíc talentů mědi a sto tisíc talentů železa.*

Lid se radoval z toho, co bylo dobrovolně darováno, že se z celého srdce odevzdávaly dobrovolné dary Hospodinu. Také král David se převelice radoval. Potom David vyzval celé shromáždění: Dobrořečte Hospodinu svému Bohu! A celé shromáždění dobrořečilo Hospodinu, Bohu svých otců, padli na kolena a klaněli se Hospodinu i králi.

Král David připravil pro svého syna Šalomouna, stavitele Božího chrámu, nejen stavební materiál, ale i všechen izraelský lid.

Stavba chrámu

Ve 2. knize Paralipomenon se kapitoly 1–9 soustřeďují na budování a zasvěcení

chrámu coby pravého židovského centra uctívání Boha.

Bratři a sestry v Kristu před 100 lety vybudovali tuto modlitebnu. Toužili po chrámu, kde by mohli společně oslavovat Pána Boha, Ježíše Krista a Ducha svatého. V pokoře a na modlitbách předkládali toto dílo Pánu. Přinášeli Pánu velké oběti. Občané tohoto státu neměli zajištěné zdravotní, sociální, duchodové pojištění, mateřský příspěvek, a přesto dokázali postavit tak finančně nákladný dům. Díky jejich obětavosti jsme mohli my, naši rodiče i prarodiče prožívat Boží požehnání, radost z Božího slova, různých programů, posezení u kávy, dobrého občerstvení.

V průběhu let prošla modlitebna menšími stavebními úpravami. Dnes víme, že je třeba provést rozsáhlou rekonstrukci s velkými finančními náklady.

V době korony jsme si zvykli zapnout počítače a sledovat kázání ze svého domova. Potřebujeme ještě tuto modlitebnu nebo nějaké jiné prostory?

Pán Bůh oddělil den odpočinku k Jeho oslavě, uctívání, ke společným modlitbám, naslouchání Božího slova, jednotlivě, ale i jako Jeho církev. A my jsme součástí církve.

Duše štedrá bude nasycena tukem, a kdo občerstvuje, bude též občerstven. Př 11,24–25

Radostného dárce miluje Bůh. 2K 9,7

Dávejte a bude vám dáno. Lk 6,38

Jedna báseň Marie Rafajové končí: *A na zápraží, před kostelem venku, otevírá chudá žena chudou peněženku.*

Díky Pánu Bohu, Jeho milosti a požehnání, nejsme chudí!

► Jiřina Packová

Filmový festival dorostu a mládeže

Letos proběhl filmový festival online, a to v podobě dvou vysílání na internetu, na které se účastníci mohli koukat živě. To druhé setkání proběhlo poslední listopadovou sobotu a jeho součástí byla spousta zajímavých bodů programu.

Festival se samozřejmě neobešel ani bez několika filmů. Letos byly krátkometrážní a po jednom z nich

nechyběla ani diskuse.

Na filmovém festivalu je také zvykem pozvat zajímavého hosta. Naše pozvání přijala Jana Matulíková a povídala si s námi o své práci – o tom, jaké to je být vězeňskou kaplankou. Účastníci se ptali na spoustu fajn otázek, a i když Jana nemohla přijet osobně, měli jsme ji možnost vidět a slyšet alespoň přes počítač.

Duchovní programy letošního festivalu se motaly kolem příběhů učedníků a Ježíše, které se udály na moři. Druhý duchovní program byl přemýšlením nad textem z Matoušova evangelia ze 14. kapitoly – Ježíš kráčí po moři. Ježíš učí v tomto příběhu učedníky věřit, že je nablízku, i když není přímo s nimi na palubě, a že se mají naučit s ním počítat. Může vstoupit do jakékoli situace našeho života, jakýmkoli způsobem. Díky Ježíši můžeme mít

pevnou půdu pod nohama i tam, kde se cítíme jako na rozbouraném moři a máme pocit, že se každou chvíli začneme topit. Po čemkoli, co je pro nás nejisté, se dá s Ježíšem chodit pevně jako po zemi – jen musíme s důvěrou hledět na Něho a svoji jistotu ukotvit v NĚm.

Připomněli jsme si i verš z 5. Mojžíšovy 31,7–8, a tím to, že chceme být rozhodní a udatní ve víře a skrze víru získat možnost jít beze strachu v již prošlapaných stopách.

Bud' rozhodný a udatný. Sám Hospodin půjde před tebou, bude s tebou, nenechá tě klesnout a neopustí tě. Neboj se a neděs.

A co si účastníci z duchovního programu odnesli? Můžete si přečíst přímo některé z reakcí účastníků.

„Připomněla jsem si, že ne vždycky víme o Pánu Ježíši, ale on vždycky ví o nás.“

„Líbila se mi myšlenka, že spousta lidí chce důkaz Boha, ale když ho má před sebou, tak stejně nevěří.“

„Že i když mám strach, tak je

Ježíš se mnou.“

V průběhu tří týdnů, které uběhly mezi oběma streamy, se účastníci mohli nechat inspirovat na našich webových stránkách. Snažili jsme se nabídnout tipy na různé filmy, kulturní akce, hudbu a další. Proběhly dokonce i některé workshopy, jako třeba programovací workshop. Účastníci se mohli zapojit do soutěží o festivalové tričko a my jsme byli z jejich zapojení nadšení.

Online vysílaný festival byl jiný, než na co jsme zvyklí. Velice nám chyběl osobní kontakt s účastníky, možnost si popovídat a jen tak spolu pobýt třeba zrovna při sledování nějakého filmu nebo nad nějakou zajímavou aktivitou. Jsme ale vděční, že jsme i letos mohli něco podniknout a s účastníky filmového festivalu se spojit.

Náš velký dík patří především Mirku Křipačovi a Danovi Smutnému, kteří nám pomohli se zajištěním vysílání. Bez nich bychom jen stěží dokázali něco takového udělat, a tak velmi děkujeme za jejich ochotu, nadšený přístup a za to, že věnovali tolik ze svého času, aby nám pomohli. Jsme vděční, že v našem sboru má festival takovou podporu a nemusíme být na jeho organizaci sami.

Doufáme, že příští rok už se bude moci festival vrátit svým formátem zase do starých kolejí a snad i ten letošní ročník byl povzbuzením a zpestřením v dnešní době.

*Za tým pořadatelů FFDM,
Adéla Bischofová.*

KALENDÁRIUM

VĚCÍ DUCHOVNÍCH I SVĚTSKÝCH

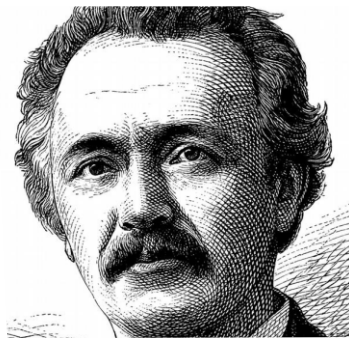
prosinec 2020

10. – 17. 12. – židovský svátek Chanuka (Svátek světél).★
10. 12. 1870 – v Brně se narodil architekt Adolf Loos.
13. 12. 1545 – započalo jednání tridentského koncilu.★
16. 12. 1740 – vpádem pruských vojsk do Slezska začíná tzv. válka o dědictví rakouské, která znamenala pro habsburskou říši ztrátu většiny slezských území.
17. 12. 1770 – narozen Ludwig van Beethoven.
20. 12. – Mezinárodní den lidské solidarity.
23./24. 12. 1380 – v Modřicích u Brna zemřel olomoucký biskup, humanista a kancléř Karla IV. Jan ze Středy.
23. 12. 1555 – narozen Mikuláš Dačický z Heslova – humanistický spisovatel, kronikář a historik.

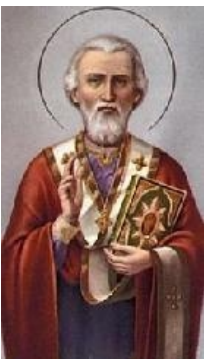

24. 12. Štědrý den ☺.
25. 12. – Slavnost Narození Páně / Boží hod vánoční.
26. 12. – svátek svatého Štěpána – církevní svátek připomínající událost ukamenování učedníka Štěpána v Jeruzalémě, jak je zapsán ve Sk 6–7.
26. 12. 1890 – zemřel Heinrich Schliemann, německý archeolog, objevitel Tróje.

♦ Události označené ★ jsou rozvedeny v Letopisech (na straně 9).

Letopisy k prosincovým výročím

6. 12. 345/352 – smrt Mikuláše z Myry – Narodil se v maloasijském městě Patara v Lýkii do rodiny řeckých křesťanů. Po smrti svého otce údajně rozdal dědictví chudým a stal se knězem. Kolem roku 300 je již biskupem v Myře (dnešní Demre v Turecku). Během pronásledování křesťanů za císařů Galeria a Maximiana

byl zřejmě vězněn, ale za následné vlády Licinia působil znovu jako biskup Myry. Proslul svou dobročinností, ale i zápallem pro víru – ostře se stavěl proti ariánům (zejména na prvním nikájském koncilu) a pohanství a nechal zničit několik pohanských chrámů. Aktivně se také zasazoval o spravedlivé jednání s cizinci a spravedlivé soudy a zastával se nespravedlivě stíhaných. Po smrti zůstal předmětem úcty a jeho postava vystupuje v mnoha lidových tradicích a zvycích, včetně našeho Mikuláše.

10. – 17. 12. – židovský svátek Chanuka (Svátek světél) – Jde o osmidenní svátek připomínající znovuzasvěcení jeruzalémského chrámu. Ve 2. stol. př. Kr. syrský král Antiochus Epifanes IV. znesvětil jeruzalémský chrám obětováním prasete, pak v něm postavil sochu Dia, kterou přikázal Židům uctívat. To vedlo k vypuknutí Makabejského povstání. Po vítězství

Makabejských byl chrám očištěn a na místě zapálena menorá (sedmiramenný židovský svícen), jenž zázračně vydržel hořet osm dnů, ač olej měl stačit jen na den jeden. Tento zázrak dal svátku jméno Svátek světél. V rodinách se zapaluje zvláštní svícen (tzv. chanukija), který má osm ramen v řadě a jednu zvláštní svíčku zvanou „šamaš“ (sluha). Svíce chanukije se mohou zapalovat pouze tímto šamašem a každý den chanuky je zapalováno o jednu svíci více než předešlý. Svícen se staví na dobře viditelné místo, aby „se šířil zázrak světla do světa“. V rodinách se jedí jídla, která obsahují olej: placky, koblihy. Tradiční je také hra s židovskou „káčou“ tzv. dreidlem, na kterém jsou napsána čtyři hebrejská písmenka – nun, gimel, hej, šin – znamenající větu: „nes gadol haja šam“ (zázrak velký byl tam). S dreidlem se ale hrává i mnohem svěštější „hazardní“ verze chanukové hry. Do banku vloží každý z hráčů desetník a postupně točí dreidlem. Komu padne nun (niš v jidiš = nic), má smůlu a přišel o svůj vklad a hraje další. Padne-li gimel, bere hráč celý bank (ganz v jidiš = vše). Hej znamená halb, tedy půlku banku a šin znamená opakování pokusu (špíl v jidiš = hraji).

13. 12. 1545 – začátek tridentského koncilu (trval s přestávkami až do 4. prosince 1563) – Jde o nejdéle držený koncil v dějinách církve. Tridentský koncil byl reakcí katolické církve na vznik reformace (kterou

koncil samozřejmě odmítl). Koncil definoval katolickou nauku o spáse a ospravedlnění (spása skrze milost a skutky, nikoli „pouhou milost“, jak kázal Luther), potvrdil nauku o svátostech a vymezil katolický biblický kánon (zahrnující i tzv. deuterokanonické knihy). Sjednotil také liturgii a tato nová tzv. tridentská mše byla v katolické církvi jedinou povolenou formou mše až do roku 1970, kdy byla povolena a prosadila se tzv.

mše pokoncilní, jak ji známe dnes. Zajímavostí je, že císař Karel V. usiloval, aby protestanté měli na tridentském koncilu svůj hlas, a Filip Melanchton a Johann Brenz za protestantskou stranu skutečně na koncil vyrazili, ale koncil jim dal pouze právo zúčastnit se diskuze, nikoliv však hlasovat, a proto byl pokus o protestantskou spolupráci s koncilem ukončen.

► *Josef Vávra*

Jak žít Život hor tady v údolí

Po čase se opět vracíme k cyklu zamyšlení, který jsme zahájili na jaře a ve kterém přemýšlíme o tom, jak odlišný a zároveň podobný je život na putácích a zde „údolí“.

Vztahy na putování

Putování na horách je přímo laboratoř vztahů. To, co se člověk v horách naučí, v údolí jako když najde. Putování v horách je záležitost silně vztahová. Můj tatínek někdy mluvil o putáku jako o „líbezném společenství srdcí“. Ano, právě na „dobrou partu“ se na putácích těším. Ale putování po horách je i zkouškou toho, jak spolu vycházet, je to opravdu laboratoř vztahů a osobní test sociálně-emoční inteligence.

Přesně v duchu pozorování autora biblické knihy Přísloví: *Jako se železo ostří železem, tak člověk ostří tvář svého bližního.* (Př. 27,17)

Dovolil bych si upozornit na některé situace, ze kterých mívám v horách i v údolích obavu. A na závěr si dovoluji nabídnout pár rad. Odpusťte mou troufalost. Při psaní jsem se z mnoha důvodů styděl.

Ponorka

To první, čím musím začít, je tzv. ponorková nemoc. Kniha Přísloví radí: *Čiň svou nobu vzácnou v domě svého bližního, jinak se tě přesytlí a bude tě nenávidět.* (Př. 25,17) Puták je

pravým opakem této rady! Těch pár dní v kopcích spolu lidé žijí natěsno. Sdílejí spolu takříkajíc kuchyň, obývací, koupelnu i ložnici. Znaří své povahy, potíže, návyky. Pár dní to jde, ale mám odpozorováno, že zhruba za čtyři dny přichází jakoby v papucích „napětíčko“. Lidé vám začnou lézt na nervy. Důvod je prostý: *Tlak na mléko působí máslo, tlak na nos působí krev a tlak hněvu působí hádku.* (Př. 30,33) Ale odejít z putování zpravidla nemůžete. I když, i to jsem zažil.

Je potřeba upustit napětí. Jak se to dělá? Obvykle jdu na chvíli někam sám. Vydechnu, nevidím ostatní, modlím se. Napětí obvykle roste, pokud lidé moc nemluví. Ten den často u ohně čítávám Nevrlého hru na „Zelenou propast času“ – kdo slyší, rozuměj. A pak nezbyvá než opatrně našlapovat a mluvit. Super jsou lidi, kteří svou povahou dokáží napětí upustit, třeba jen drobnou veselou poznámkou. Nebo dokážou změnit unavenou náladu nadhozením zajímavého tématu k rozhovoru. Ano, jak pravdivé je slovo: *Jako zlatá jablka na stříbrných mísách je slovo promluvené v pravý čas.* (Př. 25,11) Kéž jsou naše slova i v údolí jablky na stříbrných mísách! Kéž, Pane, pomoz!

Zamilovaní a rozchody

Napětí vznikala mezi manželskými dvojicemi či zamilovanými, mezi těmi, kdo k sobě cestu nacházeli, ale i mezi těmi, kdo od sebe naopak odcházeli nebo prožívali vztahovou krizi. Není to příjemné ani pro dvojici samotnou, ani pro přihlížející. Je také nepříjemné vidět, jak se váš kamarád(ka) zamiluje do vaší životní lásky. Nemůžete utéci. V takových časech sestupuje na zbylé účastníky výpravy pocit odpovědnosti. Je tendence řešit vztahy, a to k dobré atmosféře nepřidá: *Severní vítr přinese déšť, potajmu mluvící jazyk nahněvané tváře.* (Př. 25,23) A opět člověk očekává dobré slovo! Dodnes vzpo-

mínám na jednu skvostnou větíčku, kterou pronesla jedna z účastnic k náhle osamělému chlapci. Dala mu tehdy čokoládu a řekla: „Musíš teď jíst hodně sladkého...“ V té větě bylo vše; nic neřešila, ale byla v ní účast i praktická pomoc. Trapně mlčenlivá atmosféra byla prolomena. (A já dodám, že všichni účastníci milostného trojúhelníku během dalších let získali jiné a skvělé partnery, všem jsem byl na svatbách.)

Když jsme v údolí, můžeme utéci do míst, kde je nám dobře. Máme blízkého, kterému se můžeme vyplakat. V horách je to těžší. Ale když jsme to zvládli v horách, tím spíše složitě a těžké chvíle zvládneme v údolí.

Moc chytrý účastník

Jindy bývá zkouškou vztahů sebevědomý účastník výpravy, který „vše ví a vše zná“ a přitom „neví, že neví, že neví“ (tzv. Dunning–Krugerův efekt). Bývá nejdříve úsměvné jej poslouchat, ale časem je to už únavné. Ještě těžší vysvětlovat, že nemusí mít tak docela pravdu nebo že je zcela mimo. Pokud je takový člen komunity obdařen drzostí a asertivitou, je to ještě obtížnější. Ovšem zajímavá je situace, kdy účastníci výpravy zjistí, že onen zchytralec má pravdu. Třeba, že jeho „zaručený“ návod na přípravu kaše je fakt hodně dobrý a výsledek je přímo nebeský. Najednou se dostanete do situace, že jste to vy, co „nevěděli, že nevěděli, že nevěděli“. Tedy je dobré se nebrat tak moc vážně. Hodnověrné je slovo: *Na stříbro je kelímek, na zlato je pec, člověk je zkoušen podle své chvilky.* (Př. 27,21) Inu, v údolí si tedy zachovávejme veselou pokoru a nadhled na sama sebe a zároveň nebuďme udiveni z toho, že někdo je schopnější a má svěžejší mysl. To se prostě stává.

Výkonnost horalů

Jsou rychlonozí poutníci a unavenější poutníci. I zde vzniká mnoho příležitostí se

naštvat. Z toho, že ti vpředu se ženou a nepočkají, nebo naopak, že moc zastavujeme a táhneme se. Někdy je vše podporováno tichou latentní závistí, že někdo je zdatnější. Obecně platí, že výprava by měla pamatovat na posledního, což bývám naštěstí já. Čím jsem starší, tím jsou na putování mladší horalové. Obvykle uctivě čekají a povzbuzují... Díky, chlapci a děvčata.

A v údolích, v běžném životě, na mě taky laskavě čekají mladší přátelé, třeba na mé „dlouhé vedení“, dlouhé dodací termíny. Je skvělé mít kolem sebe chápavé a tolerantní přátele. Je dobré, když jsme i my tolerantní a chápaví. Mám moc rád verš: *A tak, bratři (a sestry) moji, když se shromažďujete k společnému stolu, čekejte jeden na druhého.* (1.Kor. 11,33)

Co pomáhá přežití v horách (a nakonec i v údolích)?

- Na putování (i v údolích) je třeba držet se dobrých životních zásad – mluvit s lidmi laskavě – *V lidná odpověď odvrátí zlobu, ale slovo, které zraňuje, budí hněv.* (Př. 15,1). Nedělat důležité obli-

čeje, nevěst otcovsky (mateřsky) poučné řeči.

- Nelpět skálopevně na svých návycích a zažitých představách.
- Na výpravě je třeba naučit se odpouštět a naučit se milovat lidi i s chybami. Jiná cesta prostě není. Jak praví Petr: *Láska přikryje množství hříchů.* (1.Pt 4,8) Nevztekát se, neurážet se. Nad „kravinkami“ mávejme rukou. Opuštěním odpustíme ono napětí a přetlak, ale to nejde tak jednoduše.
- Občas je dobré si někde zařvat či kopnout do kořenů. Ale tak, abych nerušil druhé, bokem. Není to hezký pohled. Je dobré mít na výpravě přítele, kterému se mohu svěřit.
- Zamiluji-li se, což je skvělé, je třeba dbát na to, aby se početnější společenstvo nezúžilo na dvě osoby.
- Na put'áku i v životě je mnoho těžkých situací otázkou míry. Například, je potřeba mít oči otevřené pro pomoc druhým. A na putování je mnoho prostoru k přemožení své lenosti! Ale

s pomocí to taky nepřehánět, protože lidé nechtějí vypadat jako chudáčci. A přílišné pečování je někdy až nepřijemné. (Stačí vzpomenout na tetu Kateřinu.)

- Jistě je dobré brát situace s humorným nadhledem. Humor hodně pomáhá. Dává lidem nadhled a schopnost nebrat se vážně. Ale někdy je úsměvu až moc, protože: *I při smíchu může bolet srdce, na konci radosti je žal.* (Př. 14,13)
- Jindy pomáhá povzbuzování, ale i toho s mírou. Někdy totiž „hecování“ vyzní trapně a dovede rozčílit. Kolikrát jsem trapně dodával psychických sil. Jednou jsem v lijavci prohlásil: „To je super, mohlo by pršet mnohem víc...“ Na bodavé pohledy zmoklých účastníků vzpomínám dodnes. Tady končím poučení o uměřenosti.
- Jsou chvíle, kdy je potřeba radikálních řešení. Zvýšit hlas a zavést na omezený čas diktaturu. Stává se to tak často uprostřed bouří, kdy lidé moc nechápou, že jde o život. Ale i diktatura je marná, máte-li kolem sebe lid sebevědomý. A tak se vracím ke slovům dr. Nevrlého: *Svoje zásady si má člověk šetřit jen pro mezní případy, na ostatní postačí jen trocha milosrdenství.*
- Vztahy na výpravě, ale i v životě, mají povahu milosti. Za milost se prosí modlitbou. Proto se i před výpravou modlím za sebe i za druhé, abychom to společně zvládli.
- Je jasné, že výše uvedené rady na přežití v horách se hodí i nám dole v údolí po celý rok, počínaje nelpěním na svých životních zásadách přes odhadnutí míry, uměřeností a modlitbou konče.

Sám

A pak je tu ještě jedna možnost. Jít do hor sám. Vykašlat se na pokusy přežít ve „vztahové laboratoři“. To je taky super! Mám vyzkoušeno, že zhruba po dni a půl se vyloženě těším na lidi. Dodnes vzpomínám na samotářskou výpravu do Slovenského Rudohoří; po čtyřech dnech samoty jsem na blátivé lesní cestě potkal dřevorubce s pilou

v ruce. Jen jsme se pozdravili. A já dodnes na toto milé setkání vzpomínám. Tedy vztahy lze řešit také jistým odloučením, na čas, na chvíli. Ale ne na moc dlouho, protože: *Kdo se odděluje, hledá vlastní touhy, rozžurí se proti každé obezřetnosti.* (Př 18,1)

Tady končím své poučení. Při psaní jsem si uvědomil, kolikrát jsem nezvládal sám sebe i ostatní. Pane Ježíši, buď milostiv nám hříšným.

► Petr Kučera

VÝPIS ZE ZÁPISŮ

JEDNÁNÍ STARŠOVSTVA

JEDNÁNÍ 2. - 30. 11. 2020 | BRNO

Přítomni: Petr Dadák, Tomáš Nykodým, Daniel Komrská, Miroslav Křipač, Lukáš Pacek, Jaroslav Štigler, Josef Vávra

Jednání staršovstva probíhalo s ohledem na aktuální situaci částečně v on-line režimu v pravidelných i mimořádných časech.

Život sboru v době mimořádných opatření

Vzhledem k přetrvávajícím omezením zůstala i v listopadu všechna naše společná shromáždění v on-line režimu. Staršovstvo se proto zaměřilo na další možnosti, které je i v této době možné využít.

V návaznosti na předchozí dopisy a e-maily členům sboru staršovstvo oslovilo zvláště také některé konkrétní členy, se kterými by bylo rádo ve větším kontaktu, nebo o kterých ví, že prožívají nesnadná období života nejen z důvodu stávající epidemie.

V rámci rozvolňování opatření je od 20. listopadu možné, aby se bohoslužeb zúčastnili zájemci bez přístupu k internetu. Postupně další rozvolňování zřejmě umožní účast i dalším zájemcům a snad i postupné otevření dalších sborových aktivit. Přesná pravidla formou závazných usnesení vlády však mohou být i nadále zveřejňována pouze v krátkém předstihu. Sledujte proto, prosíme, vždy aktuální informace na webových stránkách cb.cz/brno.

On-line setkání členů a přátel sboru

Novou formou setkání členů je on-line spojení pomocí videokonference vždy v pátek od 20 hodin. Oproti bohoslužbám a biblickým hodinám je zde možnost, aby promluvil kdokoli, kdo se na setkání připojí. Je však možné připojit se jen pasivně. Náplní setkání je krátké biblické zamyšlení, modlitby a aktuální zkušenosti z prožívání současného období ve vztahu k ostatním lidem i Pánu Bohu.

V současné době se schází asi 20 členů a přátel napříč generacemi. V případě, že by byl o setkání větší zájem, je možné je rozdělit do několika menších setkání, případně zvolit jiný termín. Náměty na tato a případně i jiná setkání je možné poslat kterémukoli ze starších. **Zvání jsou opravdu všichni, kdo mají internetové připojení.**

Dárky seniorům z našeho sboru

I v letošním roce připravila Diakonie a Praktická služba dárky pro seniory z našeho sboru. Děkujeme všem, kdo se do této pomoci zapojili.

Pronájem bytu 2 + 1 ve 4. patře předního domu

Termín podání nabídek na pronájem bytu 2 + 1 byl s ohledem na stávající situaci prodloužen do 31. prosince 2020.

Rekonstrukce modlitebny

Další setkání ve věci rekonstrukce modlitebny proběhne **7. prosince 2020 v 17.30** pro všechny zájemce. Náplní setkání nebudou odborné technické detaily, spíše představení aktuálních výsledků práce a změn, které nastaly oproti původní studii. Rovněž je to příležitost k zamyšlení nad tím,

jakým způsobem dále pokračovat v rámci naší služby v centru města. Prosíme i v této věci o přímluvné modlitby.

Provozní bezpečnost

Staršovstvo se zabývalo aktualizací postupů k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců a všech návštěvníků sborových prostor s ohledem na aktuální legislativu a postupy doporučené sborům naší církve.

Andělský strom

Děkujeme všem, kdo se připojili ke sbírce Andělský strom pro děti, které mají některého z rodičů ve vězení. Zároveň staršovstvo poskytlo organizátorům spodní prostory naší modlitebny k balení dalších dárků v rámci této sbírky.

PROSINEC V NAŠEM SBORU

Po dobu, kdy nebude možná osobní účast na bohoslužbách, budou nedělní shromáždění i biblické hodiny přenášeny on-line prostřednictvím YouTube, platný odkaz najdete vždy na cb.cz/brno.

Pravidelné i mimořádné pobožnosti

Neděle 6. 12. Společná bohoslužba CB,
káže kaz. David Novák

Neděle 13. 12. br. Josef Vávra

Neděle 20. 12. br. Petr Raus

Pátek 25. 12. kaz. Daniel Komrská

Neděle 27. 12. kaz. Daniel Komrská

Pátek 1. 1. 2021 kaz. Daniel Komrská

Biblické hodiny (středa)

2. 12. kaz. Daniel Komrská

9. 12. kaz. Daniel Komrská

16. 12. kaz. Daniel Komrská

23. 12. kaz. Daniel Komrská

30. 12. nebude

Ostatní akce jsou prozatím zrušeny. Sledujete **cb.cz/brno** a sborový facebook, kde naleznete aktuální informace podle momentální situace.